

POLSKA PARAFIA KATOLICKA w Ludwigsburgu

wrzesień 2025

Filia HEILBRONN – Neckargartach, St. Michael- Kirche, Sudetenstr. 57

<https://www.ppk-ludwigsburg.de/>

W niedziele i święta - Msza święta o godz. 12:30

We wrześniu w liturgii katolickiej ważniejsze święta to

8 września - Uroczystość Narodzenia Najświętszej Maryi Panny

14 września

Podwyższenia Krzyża Świętego.

Wrzesień to czas dziękczynienia za plony i organizowania dożynek.

Naszemu Wielebnemu Proboszczowi Ks. Eugeniuszowi z okazji 63 Urodzin życzymy obfitego Bożego błogosławieństwa: zdrowia, radości, powodzenia w trudnej posłudze kapłańskiej. Dziękujemy Księdzu za wszelkie dobro, porady, naukę i krzepienie w nas wiary. Żyj nasz Drogi Kapłanie długie lata w szczęściu i miłości otoczenia

Informacja o mszy dla dzieci - z poświęceniem tornistrów- będzie podana będzie w ogłoszeniach na mszy świętej.

Katecheza -pierwsze spotkanie wszystkich grup odbędzie się **12 października o godz. 11:45.** Wszystkim dzieciom i młodzieży życzymy sukcesów w nauce, dobrych nauczycieli i kolegów, a pierwszoklasistom wspaniałego startu w szkolną przygodę.

Polacy w Heilbronn (6)

Pierwszy polski Dom Boży, to osobny rozdział. Samo wyposażenie i organizacja tego przybytku wyzwalały u ludzi niezmierną inwencję, której towarzyszyła pomysłowość i zaradność. Nie każdy wiedział, jak żyć po bożemu, ale w działaniu ludzie okazali się wspaniałymi twórcami wspólnej sprawy.

Przenieśmy się na chwilę do roku 1945, gdy czas tworzenia maksymalnie mobilizował dotychczasowych niewolników.

Stanisław Szkoc

Kaplica

„Znalezienie odpowiedniego pomieszczenia na kaplicę, było w początkowym stadium organizacji naszych ośrodków, rzeczą nader trudną. Były one w tym czasie tak przepełnione, że wykorzystywano każdą salę, ba nawet stajnie, garaże, piwnice, strychy - wszystko na mieszkania. Jeżeli znalazła się gdzieś jakaś wolna sala, zastawał ją duszpasterz zajęta na teatr, sale zabaw, wesel itd. Najczęściej zdarzało się, że przez szereg tygodni celebrował pod gołym niebem na placu czy ulicy, poszukując w międzyczasie pomieszczenia na Dom Boży, a znajdował je niestety często w stajni, jako, że tam jeszcze najmniej ludzi mieszkało i można było nieco zmienić, usunąć, przenieść ...Toteż 50% kaplic w naszych polskich ośrodkach urządzonych zostało właśnie w stajniach (Mannheim, Heidelberg, Ludwigsburg, Miinster, Aschaffenburg i wiele, wiele innych).

W szczęśliwym położeniu był Ośrodek Priesterwald w Heilbronn. Na jednym z placów koszarowych stała olbrzymia, bo 75x25m wielka hala gimnastyczna. Budynek był w okropnym stanie. Jednej dziesiątej dachu brakowało zupełnie, reszta - podziurawiona jak sito. Podobnie było ze ścianami, ale zawsze było to miejsce, które po większym remoncie można było „urządzić”. Cała trudność jednak polegała na tym, że hala ta była wykorzystywana, przez mieszkających tu przed nami Rosjan, jako sala zabaw i teatr. Dyrektor UNRRA ani słyszeć nie chciał, żeby w niej urządzić kaplicę. Uważał widocznie, że ważniejszy jest teatr od kaplicy. Od czego jednak przedsiębiorczość Polaków? W porozumieniu z płk. Swobodą i inż. Schmitten, ks. Smaruj zakasawszy rękawy, z pomocą panów: Nizielskiego, ojca i synów Kwiatkowskich, Przedwojskiego, a zwłaszcza stolarza - pana Berusia; zabiera się cichaczem do pracy. Zakulisowym reżyserem tej „partyzanckiej pracy” był pan Karol Kowalski - artysta malarz z Warszawy. Karolek tylko na to czekał i plan już miał gotowy.

Największą trudność stanowiło zdobycie materiału i tu spotkać można we wszystkich prawie ośrodkach to samo zjawisko, że całe urządzenie kaplicy wykonywano z szaf koszarowych. Podium pod ołtarz i on sam z szaf, kazalnica z szaf, konfesjonały z szaf, chórek o ile był z szaf, prowizoryczną zakrystię odgradzano od całości szafami. Toteż ktoś kiedyś pokusił się o określenie stylu naszych kaplic jako „styl szafowy”.

Podobnie było u nas w Heilbronn. Z siedemdziesięciu zniszczonych szaf ułożono potężne podium pod ołtarz, do którego wiodło siedem stopni. Prowizoryczny ołtarz ustawiono z dwóch szaf. Pan Beruś wystrugał z szaf dwa konfesjonały i kiedy przypadkiem pewnego dnia dyrektor UNRRA zajrzał do „teatru” z przerażeniem stwierdzić musiał, że ten, niestety - przemienił się w kaplicę.

E Wrzasku było o to niemało. Ksiądz i pracujący z nim dali „nogę”. Rozpętała się burza. Wezwano przed oblicze „groźnego” - płk. Swobodę. Jedno zdanie zamknęło dyrektorowi usta.

- „Panie dyrektorze, możemy na nowo urządzić teatr, ale pan wie, że my Polacy jesteśmy w 100 procentach katolikami. Jeżeli pan zabierze kaplicę, nie ręczę za tych kilka tysięcy mieszkańców Ośrodka. Demonstracji pan nie uniknie!” W możliwość demonstracji pułkownik sam nie bardzo wierzył, ale efekt był. Kaplica została.

Po uroczystym akcie poświęcenia w dniu 8. lipca 1945 roku, jeszcze dużo, dużo pracy włożył ks. Smaruj z panem Kowalskim, Berusiem i pomocnikami, żeby tę rudę upodobnić do kaplicy, ale najważniejsze, że Ośrodek zdobył własny Dom Boży, w którym zamieszkał Jezus Eucharystyczny.

W ciągu następnych tygodni trzeba było wypożyczyć z niemieckich parafii najpotrzebniejsze paramenty i naczynia, co w tych protestanckich stronach, gdzie parafie katolickie były bardzo nieliczne, a kościoły zbombardowane - było rzeczą niełatwą.

Pan Beruś w tym czasie zbudował dwa boczne ołtarze, kratki komunijne i ławki. Do jednego z ołtarzy płk Swoboda, wielki czciciel św. Antoniego, podarował piękny obraz tegoż świętego. Jego też darowizną był dywan przed ołtarzem głównym. Ludzie znosili okrycia, obrazy, krzyże, figurki - jednym słowem co kto ma, byle przyczynić się do upiększenia „naszej” - jak ją nazywają z dumą - Kaplicy. Powstaje w ten sposób zbieranina, w której srebrnym lichtarzu tkwią papierowe kwiaty, zbieranina - w której piękne ampulki srebrne darowane przez państwo Tokarzów stały na ordynarnym szklanym półmisku, ale kto wówczas na to zważał? Grunt, że było. Do ogłoszenia Kaplicy „Katedrą” wychodzącą miało jeszcze upłynąć sporo czasu.

Już w trzecią niedzielę, klękły u stóp ołtarza zbudowanego z szaf 62 pary małżeńskie, a przez szereg następnych niedziel stawało w niej po kilkanaście par rodziców chrzestnych, a konfesjonały-szafy, oblegały tłumy penitentów, a kapłan - w pasiaku rozgrzeszał, twardą od hebla (struga) dłonią. I tak płynęły następne tygodnie. **cdn**

Informacje

Nowej zaprzysiężonej Rada Pastoralna naszej wspólnoty w osobach:

Bednarczyk Peter, Winiarska Małgorzata, Winiarski Jacek, Strzop Teresa, Kania Martyn, Kordaj Małgorzata, Majewska Kamila, Dyrz Mirosław, Imiolczyk Peter, Respondek Bogusława, Olżański Dariusz, Rittershofen Lucia - gratulujemy i życzymy owocnej pracy na kolejne 4 lata działalności.

Jednocześnie dziękujemy ustępującej radzie za wkład w rozwój naszej parafii. Szczególne podziękowania kierujemy do **pana Stanisława Szkoc**, od 43 lat związanego z naszą parafią.

Po 36 latach pan Szkoc zakończył swoją aktywność w Radzie Pastoralnej (wcześniej Parafialnej), jako wieloletni przewodniczący, potem jako zastępca. W tym czasie inicjował i realizował wiele projektów, w tym jubileuszy parafialnych, dwóch prymicji, peregrynacji kopii obrazu MB Częstochowskiej w 1997 r, corocznej Drogi Krzyżowej w Wimmental od 1994 roku, wydawca pierwszej ARKI w 1996 r. oraz autor licznych artykułów. Jest naszym kronikarzem i badaczem historii parafii Heilbronn, która w tym roku obchodzi swój 80 Jubileusz. Był także projektantem i realizatorem naszej pierwszej chorągwi polskiej parafii w naszej diecezji, co spotkało w następnych latach wielu naśladowców.

Pan Szkoc w latach 1989-2023 prowadził katechazę dla młodzieży przygotowując wiele pokoleń młodzieży do sakramentu bierzmowania, a także katechazę dla młodzieży starszej. Osobiście organizował i prowadził liczne wyjazdy oazowe dla młodzieży oraz dla rodzin, często włączając także parafian i młodzież z Ludwigsburga. **Panu Stanisławowi życzymy zdrowia i obfitego bożego błogosławieństwa.**

Rodziców, którzy chcą zapisać dzieci na religię przygotowującą **do I Komunii świętej w roku 2026**, prosimy o wypełnienie formularzy zameldowania i przełożenie świadectwa chrztu dziecka. Formularze dostępne są w biurze parafialnym jak też na stronie internetowej [www/ppk-ludwigsburg.de/Sakramenty/I Komunia św.](http://www/ppk-ludwigsburg.de/Sakramenty/I%20Komunia%20sw)

Wypełnione formularze najlepiej wysłać pocztą do biura w Ludwigsburgu:
Polska Parafia Katolicka, Moldastr. 20, 71- 638 Ludwigsburg.

Intencje mszalne można zamawiać przez biuro parafialne w Ludwigsburgu.

Osoby zainteresowane rozwojem osobistym, pogłębieniem wiedzy teologicznej oraz większym zaangażowaniem w parafię zapraszamy do wzięcia udziału w wykładach weekendowych organizowanych **od 26 września w Haus Concordia** przez Rektorat Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech. Więcej informacji u naszych księży.

* * * * *

Ks. Eugeniusz Bartnik Proboszcz beugeniusz@gmx.de

07141 251012

0177 5571367

Ks. Piotr Janaszczyk Wikariusz z funkcją proboszcza
pjanaszczyk@wp.pl

07141 7889131

0152 07484601

Pani Alicja Duczkowska Biuro Parafialne w Ludwigsburgu
polnischegemeinde.ludwigsbrg@drs.de fax 07141239791

07141 893369

Pani Zofia Szkoc Redakcja ARKI

07130 400345